

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἡ ἀμφιετηρὶς τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐπετελέσθη προχθὲς ἐν καθολικῇ ψυχρότητι. Μία κοινοτάτη παράταξις στρατιωτῶν, ἡ ἀπαραίτητος παρέλατις τῶν χρυσοφόρων διπλωματῶν, καὶ τῶν ἀπαίραριθμῶν ἱπποτῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, μερικαὶ σημαῖαι σωζόμεναι ἐκ παρελθούσης ἐποχῆς καὶ χρησιμοποιούμεναι ἐν πάσῃ περιστάσει, οὐδεμία ζητωκραυγὴ καὶ οὐδὲν πλέον· σύλλογοι, ρήτορες, ποιηταί, ἡ αἰώνιος αὐτὴ ἀναφλεκτικὴ ὕλη, κατ'ἀλλήλους πάντοτε πρὸς ὑπέκκασιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος, ἔλειπον· οὔτε εἰς αἰθούσας, οὔτε ἀπὸ ἐξώστου ἀντήχησε μακεδονικὸς - τις διθύραμβος, καὶ ἐν ἐθνικῇ παραφορᾷ δὲν ἐκυλίσθησαν Τοῦρκοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πίπτοντες ὑπὸ τοὺς κεραυνοὺς τῶν ἐθνικῶν ρητόρων, μήτε προσεκλήθησαν αἱ σκιαὶ τῶν προγόνων ἔμειναν ἡσυχοὶ καὶ αὐταὶ ἐφέτος, ἀφοῦ ἐπὶ ἐξηκονταετίαν εἶχον ὡς μόνην ἐργασίαν νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς σκηναὶς των εἰς τὰ καλὰ καθούμενα, σπεύδοντες εἰς τὰς ἐπικλήσεις μας. Τοῦτο εἶνε μία πρόοδος, ἀρνητικὴ μὲν, ἀλλὰ πρόοδος πάντοτε. Φαίνεται ὅτι τέλος πάντων κατῆλθον ἀπὸ τὰς νεφέλας, ἐνθα μᾶς μετεώριζεν ὁ ἀνεξήγητος ἐθνικὸς παροξυσμὸς καὶ ἐπατήσαμεν πλέον ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους. Ὁ ἐνθουσιασμὸς μας, ὅστις ἐχρησίμευεν ὡς ὀξυγόνον καὶ μετέβαλεν ἡμᾶς εἰς ἀερόστατον, ἐξητμήσθη ὁμοῦ μὲ τοὺς τελευταίους ἡχοὺς τοῦ νταουλίου, τοῦ μεσολαβήσαντος εἰς ὅλα τὰ συλλαλητήρια κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, σήμερον δὲ δυνάμεθα νὰ βλέπωμεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν φυσικὴν αὐτῶν ὄψιν, διότι μέχρι τοῦδε τὰ ἐβλέπομεν μόνον ὡς ποιητὰ καὶ ποιητὰ μάλιστα τῆς ρωμαντικῆς σχολῆς.

Διὰ τοῦτο καὶ μόνον δέον ἡ πατρίς νὰ ἀνεγείρῃ ἀνδρῶντα τοῦ ἐθνομάρτυρος κ. Δηλιγιάννη, ὅστις κατῴρθωσι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλον τὸν περισσεύσαντα ἐκ τῆς πεντηκονταετοῦς σπατάλης ἐνθουσιασμὸν εἰς ὀλίγους μῆνας, καὶ ἐκ τῆς ἐξατμίσεως ταύτης νὰ ἀπομείνωμεν ἄνθρωποι ἐν φυσιολογικῇ καταστάσει, ὥστε ἀντὶ πατριωτικῶν παιάνων νὰ ἀρκώμεθα εἰς εἰδυλλιακὰς θεατρικὰς παραστάσεις, ἐχούσας ἀνεξήγητον μὲν σχέσιν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν, ἀλλὰ δεικνύουσας ἀσφαλῶς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν καὶ κατὰπτωσιν — συγγνώμην διὰ τὴν χρηματιστικὴν ἐκφρασιν — τῶν φόντων τοῦ ἐπικινδύνου πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ μας.

Ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ περιστατικοῦ δύναται τι νὰ κρίνῃ πόσον ἡλλαξάν σήμερον οἱ καιροί· ἐν ἀρχαιότερ ἐποχῇ τοιαῦται σκηναὶ κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμέραν θὰ ἐθεωροῦντο στίγματα, ὁ δὲ ἡθοποιός, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ παίζῃ αὐτάς, θὰ ἐκινδύνευε νὰ δεχθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἢ μὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, τὰ καθίσματα τ' ὀλιγώτερον τοῦ θεάτρου· σήμερον ταῦτα φαίνονται φυσικώτατα εἰς τὰ ὄμματά μας, ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐγείναμεν ἀνθρωπινώτεροι εἰς τὰς σκέψεις μας καὶ ὀλιγώτερον κωμικοὶ εἰς τοὺς ἐνθουσιασμούς μας, δυνάμενοι τέλος νὰ ἐκτιμῶμεν ἀναλόγα τὰς περιστάσεις, ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτιμῶμεν ἀναλόγως τοὺς ποιητάς.

Εἶνε εὐάρεστον σύμπτωμα, δεικνύει κατάστασιν κοινωνικὴν εἰσερχομένην εἰς ὁμαλότητα, ἂν μὴ εἰς ἡμερότητα, καὶ ὅσον ἐν τῷ γεύματι τῶν ἱατρῶν παρετηρήθησαν ἔτι σωζόμεναι αἱ ἐλληνικώταται ὀρμαὶ, ἐν αἷς παίζουσι τὸ θελκτικώτερον μέρος αἱ μαγχοῦραι καὶ αἱ κάμαι. Ἡ ὁμαλότης αὕτη μᾶς εὐελπίζει πλείοτερον πασῶν τῶν διαβεβαιώσεων τῶν εὐρωπαϊῶν περιηγητῶν περὶ τῆς τελεσθείσης ἐν τῷ

μετέρῳ τόπῳ πραγματικῆς προόδου, καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τὸ δὲ εὐχάριστον εἶνε ὅτι εἰς τὰς σκέψεις ταύτας μᾶς φέρει ἡ ἐθνικὴ μας ἐορτὴ, καθ' ἣν ἐφάνημεν πλείοτερον Ἑλλήνες τῆς τραγικῆς τῶν ἐπιστρατειῶν ἐποχῆς.

Μουζικός.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ συνεδριάσεις ἐν τῇ βουλῇ ἐξακολουθοῦσι ζωηραί, ἀλλ' αἱ ἐκ τῶν συζητήσεων καὶ τῶν ἀγορεύσεων τῶν διαφόρων ρητόρων ἐντυπώσεις εἶνε ἡκιστα ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ ταλαίπωρον ἐλληνικὸν δημόσιον. Τὸ ἔσμα τῆς χρεωκοπίας ψάλλεται ἐν ἀπαισίᾳ διωδία πρὸς τῶν κορυφαίων ρητόρων ἀμφοτέρων τῶν μερίδων. Κατὰ τὸν πρωθυπουργόν, τὸ προτεινόμενον παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶνε ἡ χρεωκοπία κατὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τοῦ πρωθυπουργοῦ εἶνε πάλιν ἡ χρεωκοπία. Ὡστα ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἡ χρεωκοπία δὲν θὰ λείψῃ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος ἐλληνισμοῦ, τοῦ ἀκολουθοῦντος τὰς ιδέας, αἵτινες δὲν θὰ γείνωσιν ἀσπασταί. Καὶ ἰδὼν ὁ λόγος τῶν ἐκτάκτων καὶ παταγωδῶν γυμνασίων περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν κανονίων!

Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Ἁγία Τράπεζα τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ μᾶς βοηθήσωσιν!

*

Ἐκ τῆς δυσχεροῦς ταύτης καταστάσεως ἡδύνατο νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ μόνῃ ἡ πίστις. Ἀλλὰ πίστις δὲν ὑπάρχει, ὅπως λέγει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συμφωνοῦσα κατὰ τοῦτο μὲ τὸν κ. Σκουλούδη καὶ τὸν κ. Ἀθηνογέννη. Καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς, ἐρχόμενος αὖθις εἰς τὸν κόσμον, δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ εἴπῃ ὑπὸ τὰς παρούσας οἰκονομολογικὰς περιστάσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα: ἡ πίστις σου σέσωκέ σε!

*

Ἡ ἀντιπολίτευσις προεξάρχοντος τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε τῆς γνώμης νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ἰσοζύγιον διὰ τῆς ἀναστολῆς τοῦ χρεωλυσίου. Νομίζομεν ὅτι ἔχει δίκαιον. Ἀφοῦ δὲν ἡδυνήθημεν νὰ πρωταγωνιστήσωμεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὥς προσπαθήσωμεν νὰ διαπρέψωμεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

*

Εἰς τὸν ἐφετεινὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς θὰ προστεθῇ ἐξαιρετικῶς σημαντικὸν κονδύλιον πρὸς ἀπολύμνησιν τῆς αἰθούσης, εὐθὺς μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων. Ἰδοὺ ὅτι μετὰ τὰ ἀποφύγια τοῦ κ. Λεβίδου προήλθον εἰς τὸ μέσον καὶ τὰ ἀπλута ρούχα τῶν φυλακισμένων τοῦ Ρίου!... Διὰ τοῦτο φρίνεται ἰδρύθῃ ἀπέναντι τοῦ βουλευτηρίου πλούσιον καὶ πολυτελὲς μυροπωλεῖον.

*

Τὸ Συνέδριον τῶν ἱατρῶν συνήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Συναίας Ἀκαδημίας κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Ἀξισημεῖωτον εἶνε ὅτι τὸ πρῶτον ἐπιστημονικὸν θέμα, οὔτινος ἐπελήφθησαν τὰ ἐγκριτώτατα τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου ἦτο τὸ περὶ λέπρας. Θὰ ἐθεωρήθῃ, φαίνεται, ἡ λέπρα ὡς ἐθνικὸν νόσημα.

Ἄξιος